

پیغمبری خودا - صلی الله علیه وسلم - نوپزی ده‌ستپیده‌کرد به ته‌کبیر کردن (ووتنی: الله اکبر)، و (پاشان) خویندنی {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}

له‌عائیشه‌وه (دایکی ئیمانداران) -ره‌زای خوی لیبیت- ده‌لئیت: پیغمبری خودا -صلی الله علیه وسلم- نوپزی ده‌ستپیده‌کرد به ته‌کبیر کردن (ووتنی: الله اکبر)، و (پاشان) خویندنی {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}، وئه‌گه‌ر بۆ پرکوع بردن بچووايه نه‌سهری به‌رز ده‌کرده‌وه و نه‌سهری داده‌گرت به‌لکو له‌نیواناندا بوو، وئه‌گه‌ر سهری له‌پرکوع بردن به‌رز بگردایه‌ته‌وه سوخته‌وه نه‌ده‌برد هه‌تاوه‌کو به‌پرکی ده‌وستا، وئه‌گه‌ر سهری له‌سوخته‌وه بردن به‌رز بگردایه‌ته‌وه، (جاریکی تر) سوخته‌وه نه‌ده‌برد هه‌تاوه‌کو به‌پرکی داده‌نیشیت، وله‌هموو دوو پرکاتیکدا ته‌حیاتی -ته‌شه‌هودی- ده‌خویند، له‌سهر پیی چه‌پی داده‌نیشیت، وپیی راستی ده‌وستاند به‌سهر زه‌ویدا، و نه‌هی ده‌کرد له‌شیوازی دانبیشتی شه‌یتان^، و نه‌هی کردوو له‌وهی که‌سپک قۆله‌کانی -باله‌کانی- (له‌سهر زه‌وی) پراخت و ه‌کو بال پراختنی ئازله‌درنده‌کان^، و به‌سه‌لامدانه‌وه کو‌تایی به‌نوپزه‌که ده‌هینا^، (شیوازی دانبیشتی شه‌یتان: بریتیه له‌وهی سمته‌کانی له‌سهر زه‌وی بیت و له‌سهریان دانبیشیت و دیوی سهره‌وهی پییه‌کانی له‌سهر زه‌وی پراخت، یان پییه‌کانی له‌سهر زه‌وی پراخت و له‌سهر پاژنه‌کانی پییه‌کانی دانبیشیت)، (بال پراختنی ئازله‌درنده‌کان: به‌وهی له‌سهره‌په‌نجه‌کانیه‌وه هه‌تاوه‌کو ئانبیشکی له‌سهر زه‌وی پراخت (وه‌کو ئازله‌)

[صه‌حیحه] [موسلیم گنیراوبه‌ته‌وه]

دایکی باوه‌رداران عائیشه -ره‌زای خوی لیبیت- باسی چۆنیه‌تی نوپزکردنی پیغمبر ده‌کات -صلی الله علیه وسلم- ده‌کات که نوپزه‌که‌ی به‌ته‌کبیره‌ی ئیحرام ده‌ست پیده‌کرد، و ده‌یفه‌رموو: «الله اکبر» واته: «خودا له‌هموو شتیک گه‌وره‌تره»، و خویندنه‌وهی قورئانی به‌سوره‌تی -الفاتحه- ده‌ست پیده‌کرد: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ...» واته: «سوپاس بۆ الله په‌روه‌ردگاری جیهانیان...». ئه‌گه‌ر له‌دوای وه‌ستان پرکوعی بگردایه، سهری به‌رز نه‌ده‌کرده‌وه و نرمی نه‌ده‌کرده‌وه له‌کاتی پرکوع بردندا، به‌لکو به‌پرکی و راستی پرایده‌گرت، و کاتیک سهری له‌پرکوع بردن به‌رز ده‌کرده‌وه؛ راست ده‌وستا پیش ئه‌وهی سوخته‌وه بیات، و کاتیک سهری له‌سوخته‌وه یه‌که‌م به‌رز ده‌کرده‌وه؛ سوخته‌وهی دووه‌می نه‌ده‌برد هه‌تاوه‌کو به‌پرکی و ئارامی داده‌نیشیت. له‌دوای هموو دوو پرکاتیک داده‌نیشیت بۆ خویندنی ته‌شه‌هود -ته‌حیات- و ده‌یفه‌رموو: «التحیات لله والصلوات والطیبات...» واته: «هموو ستایشیکی گه‌وره‌به‌مه‌زن دانان ته‌نها بۆ خوی گه‌وره‌یه، و هموو نوپزکردنیک ته‌نها بۆ ئه‌و زاته‌یه، و هموو قسه‌و کرده‌وه‌یه‌کی باش و جوان و خیرکردنیک ته‌نها بۆ ئه‌و زاته‌به‌دلسۆزی ئه‌نجام ده‌دریت...»، و ئه‌گه‌ر له‌نیوان دوو سوخته‌وه‌دا یان بۆ ته‌شه‌هود دانبیشتایه؛ پیی چه‌پی پراده‌خست و له‌سهری داده‌نیشیت، و پیی راستی پراده‌گرت. و نه‌هی کردوو له‌وهی که نوپزخوین له‌نوپزه‌که‌یدا و ه‌کو شه‌یتان دانبیشیت، ئه‌میش به‌وه‌ده‌بیت که پییه‌کانی له‌سهر زه‌ویدا پراخت، و له‌سهر پاژنه‌کانی پییه‌کانی دانبیشیت، یان سمته‌کانی به‌سهر زه‌ویدا بلبکینیت و قاچه‌کانی پراگرت و ده‌سته‌کانی له‌سهر زه‌وی دانبیت هه‌روه‌کو چۆن سه‌گ و ده‌کات، یان نوپزخوین قۆله‌کانی -باله‌کانی- پراخت و درپژیان بکاته‌وه به‌سهر زه‌وی له‌کاتی سوخته‌وه‌دا؛ و ه‌ک قۆل پراختنی ئازله‌درنده‌کان. و کو‌تایی به‌نوپزه‌که ده‌هینا به‌سه‌لام کردن: «السلام علیکم ورحمة‌الله»؛ جاریک بۆ لای راست و جاریک بۆ لای چه‌پ

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

